

Cançons inèdites

www.pinopiras.it/discografia

Blanca mare dolenta

Fa#- Do#- Fa#- Do#- Fa#-	Si- Mi
Si- Mi La Do# Fa#- Do#- Fa#-	Lo tou bon fill de Déu
Do# Re dim Fa#-	Fa#-
Blanca mare dolenta	mori per salvar un <i>pari</i> .
Do# Re dim Fa#-	Do#
mare de aflicció	Mori pel salvar un <i>pari</i>
Si- Mi	Fa#-
te són matant lo fill	sang santificada
Fa#-	Do#
per predestinació	sang que diu «Perdona»
Do#	Re dim Fa#-
per predestinació.	santa sang immolada.
Fa#-	Fa#- Si- Mi La Do# Fa#- Do#- Fa#-
<i>Pilato</i> ha sentenciat:	Do# Re dim Fa#-
Do#	Santa sang immolada
«Té de morir per llei».	Do# Re dim Fa#-
Re dim Fa#-	per pau i fraternitat
Cristus crucificat.	Si- Mi
Fa#- Si- Mi La Do# Fa#- Do#- Fa#-	blanc com un lliri
Do# Re dim Fa#-	Fa#-
Cristus crucificat,	Cristus santificat
Do# Re dim Fa#-	Do#
ell l'ha profetitzada	Cristus santificat
Si- Mi	Fa#-
ve flagel·lat a mort.	se'n torna ont és lo pare.
Fa#-	Do#
Plora, mare angustiada	Blanca mare Maria
Do#	Re dim Fa#-
plora, mare angustiada	del fill de Déu la mare.
Fa#-	Fa#- Si- Mi La Do# Fa#-
dolça mare Maria	Fa# Si- Mi
Do#	Cristus santificat
de un fill sense pecat	Fa#-
Re dim Fa#-	se'n torna ont és lo pare.
<i>màrtire</i> en agonia.	Do#
Fa#- Si- Mi La Do# Fa#- Do#- Fa#-	Blanca mare Maria
Do# Re dim Fa#-	Do#7 Re dim Fa#-
<i>Màrtire</i> en agonia	del fill de Déu la mare.
Do# Re dim Fa#-	Do#- Fa#- Do#- Fa#- Do#- Fa#- Do#- Fa#-
se'n va al mont Calvari.	

Cançó sense importància

Re¹	La7	La7
Que fossis tu ja rosa jo creieva		Irònica cançó sense importància
	Re	Re
que fossis tu una rosa complida		patètica revelació de error
	La7	La7
ma sés sempre llavor i no el veieva		és per despit que me canta el cor
	Re	Re
una llavor de rosa no grillida.		<i>canto</i> de cançó sense esperança.
Sol	Re	Sol
Ma sés sempre llavor i no el veieva		És per despit que me canta el cor
La7	Re	La7
una llavor de rosa no grillida.		<i>canto</i> de cançó sense esperança.
	La7	La7
L'escriure i lo cantar ara ajuda a viure		Tanta marganta, quasi com la mort
	Re	Re
la serenada vol més aspra i crua.		és la sensació que so provant.
	La7	La7
Sense parlar clar se pot diure		Pensant i repensant so pensant
	Re	Re
en rima llonga, curta, molla i dura.		per anar drets, sem anant torts.
Sol	Re	Sol
Sense parlar clar se pot diure		Pensant i repensant so pensant
La7	Re	La7
en rima llonga, curta, molla i dura.		per anar drets, sem anant torts.
	La7	La7
La qüestió és una enculcadura		Tots los animals de la terra
	Re	Re
Oi, ai!, com és la cosa dura.		tots porten al cor part salvatge
	La7	La7
És dura la qüestió de aquesta cosa.		si trobaria la part mia malvatge
	Re	Re
Oi!, planta tota espines, sense rosa.		de avui mateix vos prengueriva en guerra.
Sol	Re	Sol
És dura la qüestió de aquesta cosa.		Si trobaria la part mia malvatge
La7	Re	La7
Oi!, planta tota espines, sense rosa.		de avui mateix vos prengueriva en guerra.

¹ En aquest i altres casos transcrivim la tonalitat originalment prevista de l'autor, considerant que alguns factors secundaris, com com la deterioració del suport àudio o acordadures «a orella», han generat una petita discrepància tonal entre la tonalitat prevista i aquella dels registraments actualment disponibles.

(Cançó sense importància)

La7
Tanta malvatge, quasi com la mort
Re
és la sensació que so provant.

La7
Pensant i repensant so pensant
Re
per anar drets, sem anant torts.

Sol **Re**
Pensant i repensant so pensant
La7 **Re**
per anar drets, sem anant torts.

La7
Nous programes, noves teories
Re
naixen de nit i morin de maití

La7
sem prenint-mos joc de la vida
Re
ma amb la vida no se juga així.

Sol **Re**
Sem prenint-mos joc de la vida
La7 **Re**
ma amb la vida no se juga així.

La7
Cau la rima, cau la cançó
Re
Cau lo campanil de Santa Maria
La7
ma no fem caure l'última il·lusió

Re
tenim-nos l'esperança encara un dia.
Sol **Re**
ma no fem caure l'última il·lusió

La7 **Re**
tenim-nos l'esperança encara un dia.

La7
Que fossis tu ja rosa jo creieva
Re
que fossis tu una rosa complida
La7
ma sés sempre llavor i no el veieva
Re
una llavor de rosa no grillida.

Sol **Re**
Ma sés sempre llavor i no el veieva
La7 **Re**
una llavor de rosa no grillida.

Sol **Re**
És dura la qüestió de aquesta cosa
La7 **Re**
oi!, planta tota espines, sense rosa.

Sol **Re**
És dura la qüestió de aquesta cosa
La7 **Re**
oi!, planta tota espines, sense rosa.

Déu i lo lleó

Fa Do7 Fa Do7 Fa
Fa **Do7**
Se llamentava amb Déu un lleó
Fa
que no era content de la situació.
Do7
Se llamentava amb Déu un lleó
Fa
que no era content de la situació.
Do7
«T'he fet rei i no sés content
Fa
gran cabellera, forta la dent».
Do7
«T'he fet rei i no sés content
Fa
gran cabellera i forta la dent».
Do7
«La veu grossa que assusta a cada u
Fa
a la foresta comanes tu!»
Do7
«La veu grossa que assusta a cada u
Fa
a la foresta comanes tu!»
Do7
«Tens les ungles com a punyals
Fa
t'he fet lo rei dels animals».
Do7
«Tens les ungles com a punyals
Fa
t'he fet lo rei dels animals».

Do7
«Ansis, no el veus que t'he avantatjat?»
Fa
«Alhora això qui l'ha inventat?»
Do7
«Ansis, no el veus que t'he avatatjat?»
Fa
«Alhora això qui l'ha inventat?»
Do7
—diu amostrant un fianco el lleó
Fa
tot foradat del bardigó.
Do7
—diu amostrant un fianco el lleó
Fa
tot foradat del bardigó.
Do7
«Jo mataré qui t'ha esparat!»
Fa
«Bé, no fa arrés, me l'he menjat».
Do7
«Jo mataré qui t'ha esparat!»
Fa
«Bé, no fa arrés, me l'he menjat».
Do7
«Alhora l'home matarà a tu
Fa
així arresta content cada u».
Do7
«Alhora l'home matarà a tu
Fa
així arresta content cada u».

«Alhora l'home...»

La festa

Re Re7

Sol **Re**
Anem, anem tots cantant

La **Re**
anem a mos prendre lo sol.

Sol **Re**
Anem, anem tots cantant

La **Re**
anem, i que vengui qui vol.

Si-

Avui és festa

Mi- La
se fa escampanyada;

Re Re7
compares, comares

Sol Re
partint en barqueta

La
de la punta del mol

Re
i que vengui qui vol.

Si-

Portem la guitarra

Mi- La
i fem la cantada

Re Re7 Sol
és prompta l'allada de polp

Re La
i la gerreta és ja plena de vi bo

Re Re7
és ja plena de vi bo.

Sol Re
Anem, anem tots cantant

La Re Re7
anem a mos prendre lo sol.

Sol Re
Anem, anem tots cantant

La Re
anem, i que vengui qui vol

La Re
i que vengui qui vol

La Re
i que vengui qui vol.

La núvia

Do La- Re- Sol
Do La- Re- Sol
Do La-
La núvia era petita
Re- Sol
i lo dia s'era casada
Do La-
quan la festa era finida
Re- Sol
voliva anar amb la mare
Do Fa Sol Do
i ell dieva «Aió, aió, aió»
Do Fa Sol Do Sol
i ell dieva «Aió, aió, aió, aió».
Do La-
La mare, bona dona
Re- Sol
veient així l'ha acompanyada
Do La-
i anant li ha dit
Re- Sol
«Veuràs que t'agrada».
Do Fa Sol Do
I ell dieva «Aió, aió, aió»
Do Fa Sol Do
i ell dieva «Aió, aió, aió».
Fa Sol
Per anar a se dormir
Fa Sol
no s'és volguda despullar
Fa Sol Sol
i no deixava acostar lo marit.

Do La-
La nit és acabada
Re- Sol
ara sem de maití
Do La-
la núvia és desperta
Re- Sol
i no té més lo vestir
Do Fa Sol Do
i al marit ella li diu «Aió, aió, aió»
Do Fa Sol Do
i al marit ella li diu «Aió, aió, aió»
Sol Do Sol Do
«Aió, aió/aió, aió...»

La sodisfacció del molendo

La- Mi La
Atacat a l'estanga del carreto
La7 Re-
me senteix un beneficiat.
Mi La-
Si *invetxe* me fossi repel·lat
Mi La-
blocat tengueriva lo garreto.
La - Mi La-
Me'n trec gran sodisfacció
La7 Re-
de portar l'home a flastomar:
Mi La-
me corg, no obeeix, faç confusió
Mi
del pet meu naix un ministre

un president i un cardinal
La-
del pet meu naix un consell comunal.
La- Mi La-
I quan me mira la minyoneta
La7 Re-
que té saber, ma no sap arrés...
Mi La-
En allí ont l'home té bragueta
Mi La-
n'esferr dos palms i assai demés.
Re- La-
En allí ont l'home té bragueta
Mi La- Mi
n'esferr dos pams i assai demés.

L'elefant i lo lleó

Re-²

Un *elefante* ha entopat un lleó

que se'l voliva menjar

La

«Abaixa-te, te vull besar».

Re-

L'*elefante* ha respost «Ma va!»

Sol-

«Jo so lo més gros del partit

La

arrecorda-te'n que no permit

a ningú de se refiutar»

Re-

i l'*elefante* ha respost «Ma va!»

Encatzat, lo lleó menaçava

Sol-

l'*elefante* l'aganxa amb el nas

La

i sense manco hi fer cas

Re-

en terra l'espracadava.

La7

Lo lleó se li torna a parar

Re-

i l'*elefante* ha respost «Ma va!»

Sol-

«Tenguerives de ésser content

La

comporta-te més obedient

jo so lo rei, ningú te l'ha dit?

Re-

Al menú també tu sés escrit.

La

Donques, te deixes menjar?»

Re-

I l'*elefante* ha respost «Ma va!»

«Veuràs que t'envic en presó

Sol-

la tua és anarquia.

La

Obeeix a la llei del dia

a el saps que així no se fa?»

Re-

I l'*elefante* ha respost «Ma va!»

L'*elefante*, pobre minyó

La7

no sabiva i nimanco pensava

Re-

que lo rei, fet a lleó, en terra lo comanava

La7

i quan ha entés «Jo te puc menjar!»

Re-

l'*elefante* ha respost «Ma va!»

Sol-

Lo lleó s'és girat a les males

Re-

i l'*elefante* a boneto al revés

La7

s'és dat a escudir més encés

Re-

bulxonis i escavanades.

Sol-

La7

Lo lleó diu «Deixa-me estar»

Re-

i l'*elefante* ha respost «Ma va!»

Sol-

I continua la pistada

Re-

li fa fer lo ball rodó

La7

«Basta! —ne ixi el lleó—

Re-

la fam me n'és passada».

La7

«Com, no me vols menjar?»

Re-

i lo lleó ha respots «Ma va!»

La7

Re-

i lo lleó ha respots «Jo? Ma va!»

² Cfr. nota 1.

L'embosta

Do-³ Sol Do-
Do- Sol Do-
 Del País s'han pres lo cul en joc
Fa-
 so parlant dels administradors
Sol Fa-
 netege-mos los ulls de la pols.
Sol Do-
 Bé són reduint lo lloc!

 Al consell de l'administració
Do7 Fa-
 u parla, ningú escolta i mai son pari.
Do-
 Si pel País u té bona intenció
Sol Do-
 se troben a la fi tots contraris.
Fa- Do-
 Si pel país u té bona intenció
Sol Do-
 se troben a la fi tots contraris.
Sol Do-
 Per no posar-los tots a petxo a pari
Do7
 los dividim, los amesclem
Fa-
 fem subtraccions
Do-
 i portem sempre desordre per juari
Sol
 i per consellers una embosta de...

Do- Sol Do-
 Per no posar-los tots a petxo a pari
Do7
 los dividim, los amesclem
Fa-
 fem subtraccions
Do-
 ma portem sempre desordre per juari
Sol Do-
 i per consellers una embosta de minyons.
Fa- Do-
 I portem sempre desordra per juari
Sol Do-
 i per consellers una embosta de bocons.
Fa- Do- Sol Do-

³ Cfr. nota 1.

L'enterro

Mi-

Un embriagoni és mort

ne'l carren al campsant.

Si7

Lo pòpul indulgint està parlant

La-

«Ha tengut cervells de gallina

Si7

lo vi l'ha arruïnat».

Un altro escupi espina

Mi-

«Ma era un desgraciat!»

La-

Qui no ne parla mal

Si7

Mi-

invetxe és la Cantina Social

Mi-

«Lo millor amic del vi

avui se n'està anant

sincer, espumejant

Si7

exemple de seguir.

La-

Ha vivit embotellat

Si7

a una societat

que primer se l'ha begut

Mi-

i després se l'ha menjat»

La-

i li han ofert una corona

Mi-

amb el nom de la Cantina

Si7

per reclamitzar lo vi

Mi-

que ell més no pagarà.

La-

I li han penjat una corona

Mi-

amb el nom de la Cantina

Si7

per reclamitzar lo vi

Mi-

que ell més no pagarà.

La- Si7 Mi-

I lo mort, xito, mut, va.

Si7 Mi-

I lo mort, xito i mut, va.

L'esfratat

Mi-
Un home del País
Si7
a un administrador demana udiència
La- **Si7**
vol fer-li saber que és esfratat
Mi-
i que de una casa té l'urgència.

Després de tantes dies de paciència
Mi7 **La-**
li donen lo permís de conferir
Mi-
de parlar a *Futipòpul, Excel·lència*
Si7 **Mi-**
que se creu lo duenyo del País.
Mi-
Lo probe entra, a esquena abaixada
Si7
li pica fort lo cor per l'emoció.
La- **Si7**
Sua Excel·lència té una expressió enfarada
Mi-
i fatxa arroganta de administrador.
Mi-
Li fa «Bones dies *Futipòpul, Excel·lència*
Si7
jo so en aquí per co' m'han esfratat.
La- **Si7**
Li volguessi demanar una clemència:
Mi-
trobi-me un lloc, dongui-me un forat.

Sem tantes persones en família
Mi7 **La-**
i dat que al carrer m'havéu gitat
Mi-
tenc de redossar fills i mobília
Si7 **Mi-**
i, endemés, me trob desviat».

Mi-
Sua Excel·lència se'l mira estriginat
Si7
en poltrona —eh el treball que fa és
massacrant—
Si7
diu «Per vosaltros esfratats so mirant, be' me'
Mi-
—fa— pròpiu avui, mira, amb els polítics he
menjat
eh, per resoldre la cosa com convé
Mi7 **La-**
una espuntinada he organitzat:
Mi-
porquedo tendre i llagosta a gran plaier
Si7 **Mi-**
i el problema és estat mossegat.
Mi7 **La-**
I, *tra* l'anjoni i el vi, la tua qüestió
Si7 **Mi-**
s'és concluïda en una indigestió.
Mi7 **La-**
Embufats dividíem regatant
Si7 **Mi-**
beient, cantant i menjant.
Mi7 **La-**
Embufats dicidíem regatant
Si7 **Mi-**
petejant, beient i rotant.
Mi-
Eh, esfratats!, la vostra situació és complicada
Si7
i vol tractada amb diplomacia.

Per resoldre la situació, lo dia, creu-me
Mi-
havem fet una mesa aparellada

(L'esfratat)

havem menjat fins polp a allada, mira

Mi7

La-

amb pebre morisco assai picant —qui
sacrifici!—

Mi-

La qüestió vostra vol ben mastigada

Si7

Mi-

i a mastigar per tots... seu massa tants.

La-

Mi-

La qüestió vostra vol ben mastigada

Si7

i a mastigar lo polp quan no és tanta ben cuit...

oi!

Ma jo pel pòpul, *comunqüe* creu-me que faç

faç *qualsiasi* sacrifici

Si7

me menjariva també a *Gesú bambino!*

La-

Si7

Ai!, l'altre dia creieva que morissi l'estòmac

m'ha salvat lo *bicarbonato* i la

Mi-

Magnesia Bisurata San Pellegrino.

Mi-

Però després de tant estrangullar

Mi7

La-

una justa conclusió l'havem trobada:

Mi-

la casa *popolare* venguerà

Si7

Mi-

sense parcialitats, coneguda.

Mi-

Per concluir, la casa aniguerà

Mi7

La-

distribuïda a tots com convé

Mi-

cada u content siguerà

Si7

Mi-

havem cercat de dividir bé!

La-

Mi-

Cada u content siguerà

Si7

Mi-

havem cercat de dividir bé!

Mi-

Una casa la donem al barracat

Si7

segons lo puntejo que se troba

La-

Si7

i una altra la donem a un rufianat

Mi-

però té de fer finta de ésser pobre;

una altra la donem a un esfratat

Mi7

La-

que havem gitat en mig del carrer

Mi-

i calqui altra la donem a un benestant

a un benestant, sí, be' me'

Si7

Mi-

que així se'n troba dues i està més bé.

La-

Mi-

Calqui altra la donem a un benestant

Si7

Mi-

que així se'n troba dues i està més bé.

Mi-

I esperem que sigueu contents

Si7

eh!, no volguessi que vos llamenteu.

Mos barallem per vosaltros

ja el veieu, no?

Mi-

Mirem si seu reconeixents;

i quan arriba lo mamento de votar

Mi7

La-

advertiu també tots los parents

Mi-

que *Futipòpul* sap administrar

Si7

Mi-

i és capaç de vos fer a tots contents.

La-

Mi-

Sua Excel·lència sap administrar

Si7

Mi-

Sua Excel·lència vos fa tots contents!

Si7

Mi-

L'home i la dona

Re- La- Mi La- Fa La-
Re- Mi
La dona està seguda
La-
a damunt de la «fortuna»
Mi
jo dic a cada una
La- Fa La-
com vol administrada:
Re-
la «fortuna» va tractada
La-
amb tant de atuació
Mi
i si la dona té lo do
La- Fa La-
de ésser una esballadora
Re-
que ampra la fortuna
Mi La-
com una gransadora
Mi
que l'espinyi envant i endrera
a una fàbrica de moneda
La- Fa La-
té de saber que està seguda.
Re-
Per l'home envetxe és dura
La-
ell té de combatar un turment
Mi
per cosa la natura
La- Fa La-
li ha dat un pensament.
Re-
Li ha dat lo pensament
La-
de mania furrogadora
Mi
lo malalt en cerca de cura
La- Fa La-
no té menester de doctor.

Re-
Calqui u l'aquidra «amor»
La-
jo l'aquidr «fúria de gana».
Mi
L'home té el timó del món
La- Fa La-
ma és la dona que comana.
Re-
De ont penja la romana
La-
no hi ha menester de'l diure;
Mi
l'home és un pardal que mira
La- Fa La-
de trobar una gabieta
Re-
i si la troba estreta
La-
ell la té més agraïda.
Mi
És així que va la vida
La- Fa La-
i així la fem anar.
Re-
Jo cerc de cantar
La-
lo pensament meu;
Mi
so un home, no so un Déu
La- Fa La-
jo també puc esballar
Re-
però primer de acabar
La-
vos dic amb cuidado
Mi
que la dona té el sidado
La- Fa La-
i l'home el té de cercar.

L'home i la dona)

Re-

Però primer de acabar

La-

jo vos dic amb cuidado

Mi

que la dona té el sidado

La-

i l'home el té de cercar.

Fa La- Fa La- Fa La-

Lo diluvi universal

Fa-

Al món la flastomia

Do7

encara no existiva

i Déu l'ha inventada

Fa-

per co' li serviva.

Tiquirria «Maleït

Fa

Sib-

qui vos ha generat»

Fa-

veient lo món feu

Do7

Fa-

ple de malvagitat.

Déu vol descancel·lar

Do7

los pecats de la terra

i amb la sang a l'ull

Fa-

decidi de fer guerra.

Primer de destrossar

Do7

tanta bella badia

tenta de salvar

Fa-

l'home de recta via

ma n'hi havia u sol

Fa

Sib-

i Déu ha dit «Bé

Fa-

salvem almanco aqueix»

Do7

Fa-

i «aqueix» era Noè.

I Déu alhora li diu

Do7

«Noè, sés bon minyó

jo per això te salv

Fa-

te salv per això.

Prepara-te una barca

Do7

alta fins al terç pla

per co' fra poc en terra

Fa-

escomença a budinar:

vull dar una rentada

Fa

Sib-

a qui ha fet mal

Fa-

i l'únic és que envigui

Do7

Fa-

un bell diluvi universal.

Finit que tu hakis

Do7

de construir la barca

jo te consellariva

Fa-

que tu l'aquidris Arca

per cosa aqueixa barca

Do7

passarà a la història

i Arca és un nom fàcil

Fa-

que arresta en la memòria.

(Lo diluvi universal)

Després fas una cosa

Do7

però escolta bé!

No me combinis guais, Noè

Fa-

mira cosa tens de fer:

dividi bé la barca

Do7

troba posto per cada u

aculli els animals

Fa-

que envigueré ont és tu.

I en modo que no puguin

Fa Sib-

embastardir la raça

Fa-

xaca a popa la família

Do7 Fa-

i a prua envia el mascle».

Noè demana a Déu

«Ma, si decidis de anegar

lo món, o pare meu

a l'Everest, sense altro

segons un càlcul meu

me toca anar a atracar».

«No facis ningun càlcul

Do7

de anar de aquella part

Sib-

a l'Everest no!»

Fa-

«I per co'?» «Per cosa és massa en alt».

Sib-

«Ma ahora l'aigua no te basta?»

«De aigua ja n'hi ha

Fa-

tu obeeix i basta.

L'aigua que hi vol

Do7

pel diluvi és calculada

però, per seguresa

Fa-

i per no fer cosa esballada

jo giraré les aigües

Do7

de cul a damunt.

Tu, quan navegues

Fa-

no vagis tant a lluny;

sabis que el respiro

Fa Sib-

a posta l'he inventat:

Fa-

l'he fet per poguer

Do7 Fa-

matar l'home anegat».

«Primer de matar a tots

Do7

aquidri'ls a una udiència

i miri cosa diuen

Fa-

prengui'ls amb paciència, cosa vol...

En mig de tanta mals

Fa7 Sib-

n'hi ha també bravos minyons».

Sib- Fa-

«No escomencis a els defendre, Noè

Do7 Fa-

no rumpis los calçons!»

(Lo diluvi universal)

Noè encara ensisti
Do7
«I salvi almanco el Vaticà!»

«Aquella “brava gent”
Fa-
no la tens de mentovar.

Si me munta el xirrióni...
Sib-
—fa Déu, de futa encés—

Fa-
mat sol a ellos
Do7 **Fa**
i deix lo món com és.

Do7
Són subjugant lo pobre
Fa

i embracetant-se el ric
Do7
fent lo contrari

Fa
de tot lo que he dit.

Do7
Són beneint lo pòpul
Fa

amb les mans al cor
Do7
emprant-se lo nom meu

Fa **Sib-**
per se omplir de or.

La gent vol matada, Noè
Fa-
no hi ha arrés de salvar, bé me', mira

jo donc una arruixada
Do7 **Fa-**
i me'n fut si a tu no te va.

Comunquë, per tu que sés estat
Do7
un gran bon servidor

te salv la família, *da'*!
Fa-

Carrega-la al barcó:

mullers, fills, nores
Fa7 **Sib-**
pren qui t'és parent».

Fa-
Noè lo regracieja
Do7 **Fa**
de cor i assai content.

Do7
Analitzant lo quadre
Fa

de aqueixa situació
Do7
és fàcil a trobar

Fa
que en aquella ocasió

Do7
preferint la clientela

Fa
Déu formava ja
Sib- **Fa-**

una espècie de partit
Do7 **Fa-**
democràtic cristià.

Fa-
Noè teniva en l'Arca
Do7

bèsties desordenades
així amb les bones

Fa-
a baticols i a escavanades

fa comprendre a tots
Do7
que no són en *crotxera*

que són a una barca
Fa-
pitjor de una galera

i si a calqui u
Fa7 **Sib-**
no li agrada a estar tancat

Fa-
que se'n devalli en terra
Do7 **Fa-**

i va a morir anegat.

(Lo diluvi universal)

I Déu envia pluja
Do7
dolça dolça i fina fina.

Noè entre ell pensava
Fa-
«Si dura la bodina

lo pòpul que és en l'Arca
Do7
no veient terra

quissà, s'amutineja!
Fa-
Me tocarà a fer guerra.

A Cristoforo Colombo
Fa7 Sib-
li és anada bé, *ma*
Fa-

esperem que succeeixi
Do7 Fa
així a mi també».
Fa

I l'aigua escomença a sumar
Do7
és tota assustada la gent.

Calqui u se posava a plorar
lo bon Déu «Ha ha ha!»
Fa
rieva content.

Calqui altro, que sap de morir
Fa7 Sib
contra el cel de cor flastomava
Fa
era u que voliva exprimir
Do7 Fa
del diluvi lo que ne pensava.

Hi havien papes, magistrats
Do7
hi havien jutges i capellans

que per no morir anegats
Fa
pregaven amb dues mans

de cop diventaven
Fa7 Sib Sib-
tanta bravos minyons
Fa-
per co' enteneven l'aigua
Do7 Fa-
carinyant-lis los ronyons.

Un altro implorava
Do7
de ésser pres al barcó.

Pareixeva un candidat
Fa-
a costat de votació

quan demana el vot
Fa7 Sib-
tot ple de humilitat
Fa-

per poguer fotir
Do7 Fa-
aquell que l'ha votat.

Noè per compassió
Do7
los cerca de ajudar

i de damunt de l'Arca
Fa-
se posa a tiquirriar

(Lo diluvi universal)

Sib-
«Vos teniu de dar a que fer!
Fa-
Ma no perdeu temps a pregar...»
Do7
«Ma no hi ha més arrés de fer!»
Fa-
«Posau-vos a nedar!»

Sib- **Fa-**
Altro no vos dic
Do7 **Fa-**
tanto ja el sabeu!
Sib- **Fa-**
Altro no vos dic
Do7 **Fa-**
tanto ja el sabeu!

Després que ha dit així
Do7
en barca s'és tancat

per no veure morir
Fa-
tot lo món anegat.

Té el cor ple de esconfort
Do7
té al cap lo pensament

de trobar un port
Fa-
per poguer atracar content.

Lo resto ja el sabeu
Do7
vos l'havaran ja recontat

que l'Arca s'és fermada
Fa-
al mont de Ararat.

Lo que sempre he pensat
Fa7 **Sib-**
avui deixau-me'l diure:

és que si hi fossi estat
Do7
un diluvi cada dia

lo món tornava sempre
Fa-
a ésser com vol Déu.

Lo plaier

Mi-
Me feva una gran pena
Si7

tot aquell emregar.

Voliva li fer provar

Mi-
voliva li fer l'estrena.

Jo tenc lo cor moll

La-
me pren la compassió

La-
li he pres *tra* cap i coll

Mi-
—ancís lo pobre minyó

Si7
té més coll que cap—

Mi-
i me l'he empitzat a tard.

Mi-
M'ha fet moviment

no hi ha dat manco espenta

Si7
que ne l'ha lego llevat

no era manco al mig.

Mi-
Pobra criatura innocent!

La-
Una entrada, una eixida

i ja tirat ne l'havia.

Mi-
Tot en pressa en pressa

Si7
so anada a fer un plaier

Mi-
i n'he tengut un desplaier.

La- **Mi-**
Pobra criatura innocent!

Si7

Una entrada i una eixida

Mi-
i ja tirat ne l'havia.

Si7
So anada a fer un plaier

Mi- La- Mi-
i n'he tengut un desplaier.

L'obra que té gran valor

Re-⁴ Sol- Re- Sol- Re- Sol- Re- La7 Re- Sol- Re-
 Lo doctor no té un afeccionat
Re- Sol- Re- La7 Re-
 L'obra que té gran valor de afeccionats ne té la malaltia.
Sol- Re- Sol- Re- Sol- Re- La7 Re-
 és filla de gran soferència.
Re- Sol- Re- Re-
 L'amicícia, per tendre calor L'estúpid de gràcia ne té una
Sol- Re- Sol- Re- Sol- Re- La7 Re-
 és força, intel·ligència i ni bontat:
Re- Sol- Re-
 vol nutrida de amor i paciència.
Sol- Re-
 L'amicícia, per tendre calor
La7 Re-
 vol nutrida de amor i paciència.
Sol- Re-
 L'amicícia, per tendre calor
La7 Re-
 vol nutrida de amor i paciència.
Sol- Re- Sol- Re- Sol- Re- La7 Re-
 Un estúpid que sabi diure
Re- Sol- Re-
 cosa sigui lo patiment
Sol- Re-
 les maganyes de aqueixa vida
La7 Re-
 les sufri demés qui és sapient.
Sol- Re-
 Les maganyes de aqueixa vida
La7 Re-
 les sufri demés qui és sapient.
Sol- Re- Sol- Re- Sol- Re- La7 Re-
 Apreciem lo que creu la mentida
Re- Sol- Re-
 demés de'l que diu veritat;
Sol- Re-
 lo doctor no té un afeccionat
La7 Re-
 de afeccionats ne té la malaltia.

Sol- Re- Sol- Re- Sol- Re- La7 Re- (x2)

⁴ Cfr. nota 1.

L'onda blanca

Do Fa Do Fa Do Fa
Fa Do

De un onda blanca

Fa Do
que ve i que va

Fa Do
si vens en barca

Do7 Fa Do7 Fa Fa7
bella, jo te faç ninar.

Sib
Marina obscura

lo cel és negre

Do7
ma tu no timis

tu està alegre

tu està alegre per co'

Fa
si vens en barca

Do
te digueré

Fa Do
«Te pens sempre»

Fa Do7 Fa Fa7
i que sol a tu jo vull bé.

Sib
Mentres les ondes

mos ninaran

Do
un bas sincer

mos donguerem/

Do7
mos donguerem i per co'

Fa
lo vol lo nostro amor/

Do7
mos donguerem i per co'

Fa Do Fa Do Fa
lo vol lo nostro amor.

Mirau que sem anant i mirant

Re **La**
Mirau que sem anant i mirant

Re
mirau que sem anant i mirant

La
mirau que sem anant i mirant

Re
mirau que sem anant i mirant.

Re
Maoletos, maioletos

Mi-
Carraixali és sempre anant

La
i la tribú de *poveretos*

Re
està sempre suportant.

Re
Porten dents envidriades

Sol
porten cor ple de esconfort

Re **La**
mos se gira a babarroto

Re
a canviar la malasort.

Re **La**
Mirau que sem anant i mirant

Re
mirau que sem anant i mirant

La
mirau que sem anant i mirant

Re
mosaltros sem sempre anant i mirant.

Re
Predicant la doctrina

Mi-
que se viu en llibertat

La
fent la xotxorombel·la

Re
cuscullem la roba al plat.

Re **Re7**
Mos davalla la collupa

Sol
aguardant un ull de sol

Re **La**
tanto se coneix l'ambitxo:

Re
qui comana fa el que vol.

La
Mirau que sem anant i mirant

Re
mirau que sem anant i mirant

La
mirau que sem anant i mirant

Re
mosaltros sem sempre anant i mirant

No hi vol un gran talento

Mi-
per ésser un beneficiat

La
qui s'empitza a una correnta

Re
no ne resta acatarrat;

Re **Re7**
ja són coses de baralla

Sol
botadura en fatxa a l'ull

La
ma si estem sempre mirant

Re
mos la podem prendre al cul.

La
Mirau que sem anant i mirant

Re
mirau que sem anant i mirant

La
mirau que sem anant i mirant

Re
mosaltros sem sempre anant i mirant

La
Mosaltros sem sempre anant i mirant

Re
mosaltros sem sempre anant i mirant

La
mosaltros sem sempre anant i mirant

mosaltros sem sempre anant...

Qui ha mort l'home

Mi-⁵ La- Mi- Si7 Mi-
Mi-
 Han mort un home, han mort un lladre
Do La- Si7
 se hi és troncat lo fil de l'espada
La- Mi-
 que ell s'ha trobat a damunt del cap
Si7 Mi-
 lo primer dia que ell ha robat/
La- Mi-
 que ell s'ha trobat a damunt del cap
La- Mi-
 lo primer dia que ell ha robat/
La- Mi-
 que ell s'ha trobat a damunt del cap
Si7 Mi-
 lo primer dia que ell ha robat.
Mi- Si7 Mi-
 Plora la mare, la mare plora
Do La- Si7
 li han mort lo fill i arrés la consola.
La- Mi-
 Ell era bo i ella lo sap
Si7 Mi-
 i no comprén per co' l'han matat.
La- Mi-
 Ell era bo i ella lo sap
La- Mi-
 i no comprén per co' l'han matat.
La- Mi-
 Ell era bo i ella lo sap
Si7 Mi-
 i no comprén per co' l'han matat.
Mi- Si7 Mi-
 «Ma cosa és un arrotatori?
Mi- Si7 Mi-
 Lo derobat, tanto no mori...»

La- Mi-
 La pobra dona, ella no sap
La- Mi-
 que és mort també lo derobat.
La- Mi-
 La pobra dona, ella no sap
Si7 Mi-
 que és mort també lo derobat.
Fa- Do7 Fa-
 Han mort un ric, un ric és mort
Reb Sib- Do7
 l'espada d'ell teniva fil fort
Sib- Fa-
 feta de moneda que el lladre ha notat
Do7 Fa-
 i per ne li prendre lo fil ha troncat/
Sib- Fa-
 feta de moneda que el lladre ha notat
Sib- Fa-
 i per ne li prendre lo fil ha troncat/
Sib- Fa-
 feta de moneda que lo lladre ha notat
Do7 Fa-
 i per ne li prendre lo fil ha troncat.
Fa- Do7 Fa-
 Plora la mare, la mare plora
Reb Sib- Do7
 li han mort lo fill i arrés la consola.
Sib- Fa-
 De la moneda l'han despullat
Do7 Fa-
 i no comprén per co' l'han matat.
Sib- Fa-
 De la moneda l'han despullat
Sib- Fa-
 i no comprén per co' l'han matat.

⁵ Cfr. nota 1.

(Qui ha mort l'home)

Sib- **Fa-**
De la moneda l'han despullat
Do7 **Fa-**
i no comprén per co' l'han matat.

Fa-
«Ma cosa val aquesta moneda?

Ne pren la vida i no torna enrera.

Sib- **Fa-**
Donques lo lladre és més fortunat?»

Sib- **Fa-**
—ella no sap que el lladre han matat.

Sib- **Fa-**
«Donques lo lladre és més fortunat?»

Do7 **Fa-**
—ella no sap que el lladre han matat.

Qui ha mort l'home? Qui ha mort lo lladre?

Qui ha troncat lo fil de l'espada?

Sib- **Fa-**
Qui lis hi ha posada a damunt del cap

Sib- **Fa-**
és la massa riquesa i l'assai pobretat.

Sib- **Fa-**
Qui lis hi ha posada a damunt del cap

Do7 **Fa-**
és la massa riquesa i l'assai pobretat.

Fa- Sib- Fa- Do7 Fa-

S'alça la lluna

Mi-⁶
S'alça la lluna al cel de l'Alguer

La-
jo me trob sol al carrer

al carrer sol, i saps per co'?

Mi-
Pensant a tu no prenc son.

La-
Tu dormis embolicada a un blanc llençol
Si7 **La-** **Mi-**
mentres un jove te cerca i un cor te vol.

La-
Possible que tu no entenguis la veu de l'amor
Si7 **La-** **Mi-**
la veu que a tots mos diu de cercar un altre cor.

Mi- **Reb** **Fa#-**
So nat per a tu, sés nada per a mi
Si7 **Mi** **Mi4** **Mi**
quan te ferm me tens de diure «Sí».

Mi- **Reb** **Fa#-**
So nat per a tu, sés nada per a mi
Si7 **Mi-**
quan te ferm me tens de diure «Sí».

Mi-
La nit en dia s'està transformant
Si7
del cel la lluna se n'està anant

La-
sol la tristura que jo tenc al cor
Mi-
no me se'n va manco per un poc.

La-
Ma si arriba aquell dia que mos parlarem
Si7 **La-** **Mi-**
mosaltros per tota la vida no mos deixarem.

La-
Com a mi en aqueix món ningú te vol bé
Do **La-** **Si7**
per això t'estic cercant en cada carrer.

Mi- **Reb** **Fa#-**
So nat per a tu, sés nada per a mi
Si7 **Mi**
quan te ferm me tens de diure «Sí».
Mi- **Reb** **Fa#-**
So nat per a tu, sés nada per a mi
Si7 **Mi** **Si7** **Mi**
i en calqui iglésia mos diguerem «Sí».

⁶ Cfr. nota 1.

Sant Miquel humanitzat

Re Mi La Do#7 Fa#- (x2)

Re La

Sant Miquel amb una llença

Do#7 Fa#-

una reda i un tilingoni

Re La

cerca de prendre calqui peix

Do#7 Fa#-

no poguent comprar anjoni.

Re Fa#-

Vol prendre calqui orada

Re Fa#-

magari una murena

Re Fa#-

almanco dues donzelles

Do#7 Fa#-

invetxe pesca estrelles.

Re Mi La Do#7 Fa#- (x2)

Re La

Sant Miquel ha fet vot

Do#7 Fa#-

segons lo nostro modo

Re La

de anar a peu a Vallverd

Do#7 Fa#-

amb el cavall portat al codo.

Re Fa#-

A les pedres de besar

Re Fa#-

suadat, se ferma a pregar;

Re Fa#-

arribat a dabaix a la Vall

Do#7 Fa#-

s'és dormit abraçat al cavall.

Re Mi La Do#7 Fa#- (x2)

Re La

Sant Miquel se vol comprar

Do#7 Fa#-

una corona de corall;

Re La

no tenguent la moneda

Do#7 Fa#-

ha pensat de dar el cavall

Re Fa#-

ha cercat de contractar

Re Fa#-

ma ningú ne li vol comprar.

Re Fa#-

A la fi se'n davalla als escolls

Do#7 Fa#-

i se fa una corona de bocons.

Re Mi La Do#7 Fa#- (x2)

Re La

Sant Miquel enamorat

Do#7 Fa#-

de una santa, la més bella

Re La

ha pensat de la colgar

Do#7 Fa#-

a un suau llençol de seda

Re Fa#-

sobre un llit fet en or

Re Fa#-

li volia parlar de amor

Re Fa#-

invetxe l'ha colgada

Do#7 Fa#-

a una núvola argentada.

Re Mi La Do#7 Fa#- (x2)

Re La

Sant Miquel gran cavaller

Do#7 Fa#-

te la iglésia que és desfeta

Re La

ha pensat de l'adobar

Do#7 Fa#-

ma no és mestre de paleta;

Re Fa#-

ha pensat de la refer

Re Fa#-

ma no és un enginyer

Re Fa#-

i pensant de pensar cosa pensar

Do#7 Fa#-

s'és dormit somiant-se de somiar.

Re Mi La Do#7 Fa#- (x4)

Estem treballant per adjunir altres cançons...